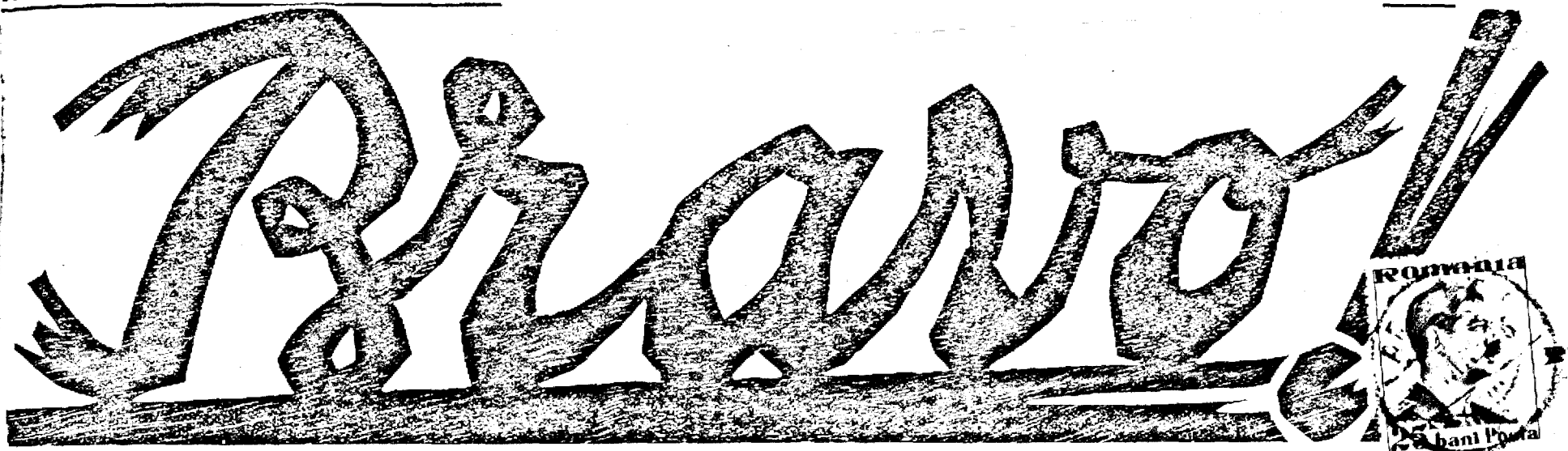

Episcopul

Roman Ciorogaru

La Oradea, obosit fizicește de munca desfășurată de-alungul unei jumătăți de oră dar tânăr la suflet, s'a stins Episcopul Roman R. Ciorogaru. Sufletul lui mare și românesc a trecut în lumea drepților să întâlnească sufletele celorlalți tovarăși de luptă pământească și românească. Căci Episcopul Roman Ciorogaru, în lunga sa viață a fost un pion al culturii românești și al luptelor naționale. Începând dela Memorand, trecând pela Pedagogia și Seminarul din Arad, pe la „Tribuna” și „Românul”, până la evenimentele din preajma și timpul Unirii și de aci pe scaunul vladicesc al Orăzii, Episcopul Roman Ciorogaru a lăsat urme ce nu se vor șterge nici odată din istoria noastră de aici. Cum pleacă dintre noi, lăsându-ne în viața noastră, ca o moștenire pe care trebuie să ne folosim pentru folosul neamului, iar viața sa, drept exemplu despre cum trebuie să-și slujească un fiu, Țara, Neamul și Biserica.

În fața proaspătului mormânt dela Oradea, ne închinăm și roștim un pios: Dumnezeu să l așeze între drepții lui.

Să 'nceleze scandalul

Cafeneaua „Palace” închiriată de trinitatea Lippi-Zsédely-Scheer, este iarăși închisă la orele 8 seara. Cerem primăriei să ia măsuri pentru ținerea ei deschisă toată noaptea. Iar dacă patronii nu vor, să nu li se rezilieze contractul!... Nu este posibil ca acești monopolizatori ai cafenelelor să devalorizeze proprietatea primăriei!

Prost interpretat

Guvernul intenționează sporirea salariilor magistraților. Cineva spune, gândindu-se la actualul scandal politico-financiar:

— Pe cât de dreaptă e intenția guvernului, tot pe atâtă e de cuminte. Gândiți-vă, dacă mai stă guvernul un an la putere, va trebui să se pună bine cu toți judecătorii de instrucție!...

Despre vin

Dlui Nedela simpaticul funcționar dela Poșta, i se plângea cineva că a găsit într-o cârciumă un vin extrem de prost.

— Nu există vin prost — se scandalizează d. Nedela — este vin bun, vin mai bun, vin foarte bun și vin extraordinar de bun... Așa-i! Și noi suntem de aceeași părere!

Ultima parte!...

— ...Și câteva lămuriri —

Redăm azi, — ultima parte din tabloul cu funcționarii și salarii a fabricii „Astra”.

Biroul de salarii: I. Nesmerac, funcționar, 12.000 lei, I. Ujvárosi, funcționar, 12.000 lei, G. Ipsilanti, funcționar, 7.000 lei, C. Cristea, funcționar, 6.000 lei, I. Löwy, funcționar, 8.000 lei, I. Reni, funcționar, 7.000 lei, V. Iliasa, funcționar, 3.500 lei.

Biroul de contabilitate: E. Szilágyi, funcționar, 14.000 lei, A. Bichell, funcționar, 10.000 lei, E. Kereszturi, funcționar, 5.000 lei, A. Szallai, funcționar, 8.000 lei, R. Caba, funcționar, 5.000 lei, R. Romanescu fost Romanovsky, funcționar, 6.000 lei, I. Mihaj, funcționar, 3.500 lei.

Casierie: A. Bartolof, 13.000 lei. Arhivă: C. Isprăvnic, 10.000 lei. Control: H. Lasker, 14.000 lei.

În afară de aceștia mai sunt: Dinermann cu un salariu de 18.000 lei, ing. și Ștefan Popovici, cu 25.000 lei, Col. Buiculescu, cu 30.000 lei, ing. E. Șapira, director cu 70.000 lei. Mai sunt apoi o serie de funcționari provizorii angajați pe câte-o lună — cu declarație semnată prin care la sfârșitul lunii se consideră demisionați fără nici o altă formalitate, — cu salarii de 1.500—2.500 lei.

Și-acuma...

...Comentariile! Îndată ce s'a publicat prima parte a tabloului ni s'a spus că prin publicarea lui urmărim vre-un interes oarecare. Nu. N'am urmărit nici un interes. Dar aproape în fiecare săptămână eram bombardat cu scrisori anonime în cari ni se scriau prapăstii despre funcționarii dela „Astra” și salariile lor. Concomitent cu aceste scrisori, diferiți oameni ne spuneau verbal, alte grozăvii. Ca să ne scăpăm de bombardamentul acesta, — desul de incomod — ne-am procurat tabloul și l-am dat publicității, scăpându-ne de „informatorii” obiectivi. Noi credem că am făcut și fabricii un serviciu, scoțând din circulație toate svornurile fantastice ce circulau despre ea.

Dar totuși...

Odată cu publicarea tabloului am dat de altă pacoste. Zeci de întrebări verbae și prin scrisori: cum se poate să fie la „Astra” atâția funcționari minoritari? cum se poate să aibe salarii așa de mari?

Am explicat și verbal și explicăm și aci, că mare parte din funcționarii sunt moștenii dela fosta fabrică „Vagongyár” și înlocuirea lor nu se putea face numai treplat ca să nu sufere bunul mers al fabricii — e drept și aceia că înlocuirea s'a făcut și se face într'un tempo desul de încet!.

Cât privește salariile, n'am putut și nu putem da nici o explicație. Mai cu seamă că între funcționarii minoritari ai „Astrei” mulți sunt aproape fără nici o pregătire specială, ca Ujvárosy și

alii. Aceasta în timp ce la a te întreprinderi și la Stat, funcționarii vechi, cu pregătiri speciale, sunt plătiți cu abea câteva mii de lei lunar. Astfel salariile astronomice ce se plătesc la „Astra” nu se pot explica, rămân un secret al fabricii. Nu sunt oare produsul înmulțirii cu trei a costului fabricatelor la care se mai adaugă 20% cum se obișnuiește în alte părți?

Credem că o normalizare a salariilor prin apropierea lor de salariile celorlalte categorii de funcționari, ar fi de dorit.

Ceva ce s'ar putea face

— Sugestii pentru d. Iosif Vulpe —

Despre asociația „Consum” și „Înlesnirea” ne-am ocupat în ultimele luni ale anului trecut. În afară de aceste două, în Arad, mai există o asociație similară, „Mercur”. Aceste trei asociații similare cari permit membrilor să cumpere în rate, sunt finanțate de bănci minoritare, acceptând în rândul comercianților cari pot vinde în rate și pe cari îi finanțează, numai minoritari, excluzând pe români. Cunoaștem comercianți români cari cu pălăria în mână și cu lacrimi în ochi au solicitat acceptarea în rândul membrilor la „Consum”, „Înlesnirea” sau „Mercur”, dar au fost refuzați categoric.

Cu alte cuvinte întreprinderile minoritare, cari ajută pe comercianții minoritari să vândă în rate — majoritatea acestor fel de cumpărători sunt funcționarii români — aplică un boicot sever, aplică „numerus nullus”, contra comercianților români.

În fața acestor situații ce este de făcut? Vorbăria n'are rost. Trebuie fapte. Noi sugerăm d-lui Vulpe Iosif, — despre care orice s'ar spune, este unul, poate cel mai activ, din puținii oameni de acțiune pe cari îi are Aradul, — să inițieze o asociație a comercianților și industriașilor români, organizată pe baza celor trei asociații minoritare, apoi să intervină, fie la banca „Victoria”, fie la „Banca Românească”, pentru a le convinge să patroneze și să finanțeze această asociație pentru vânzarea în rate, spre folosul comercianților, industriașilor și a funcționarilor români, cari nu vor mai fi nevoiți să-și dea banul minoritarilor.

Noi am făcut propunerea, stăm la dispoziție cu orice alte informațiuni și așteptăm, acum, să vedem ce se va face.

Credem că d. Iosif Vulpe, nu va lăsa propunerea în bălă...

Critica cinematografelelor

La Urania în spatele nostru sunt doi tineri sublocotenenti abia veniți în orașul nostru. Pe ecran apare între reclame: Vine... Jön...

— Ce-i porcăria asta, la toate cinematografele arădane o să vie „Jön”?

Pe când și la noi?

La Cluj, cartelul fabricilor de sifon s'a desfășurat; doi fabricanți au eșit din cartel și vând sifonul pe prețul de cost, adică un leu sticla.

... Pe când se va produce și la Arad spargerea cartelului de jefuitori ai banului publicului constituit în sindicatul fabricilor de sifon?

Poate...

Nu de mult, un bine cunoscut amic de-al nostru, călătoria spre Lipova cu tramvaiul. În hotarul Păulișului, amicul nostru zărește un izlaz pe care pășteau niște boi.

— Mă exclamă el — așa mi-e de cunoscut locul ăsta și nu știu de unde... și noaptea-l visez...

— Probabil — replică tovarășul său — că nobilul suflet pe care-l porți acum, într-o viață anterioară a fost întrupat într'un bou care-o fi păscut p'ăici!...

Hălmagiu

Radio-Voșdogi... ne comuni următoarele: La un bal ce a avut loc în Hălmagiu publicul s'a bucurat de toate, numai de distracție nu, deși au fost de toate: dudui cu pretenții, confete, serpentine, etc. etc.

Unde mai pui că și lovu a voit să fie regele balului, sau pardon voia să scoată pe M(ititica) regina balului.

Bravo Iovule era să-ți reușească, dar ți-a fost prea mică fetița și lumea nu o vedea din buruieni, sau mi-se pare că ai uitat frizerul acasă.

Dar „grațiile” de ce au plecat dela bal?

Par'că spuneau că le calcă domni pe picioare în timpul dansului.

Ce zic tinerii cari au luat parte la bal, nu le cade nasul de rușine? Era mai bine dacă era balul la Șpaler, noi așa credem.

— Gogea... pardon Goga, ăla care se și barbiereste (către fata aia dela gară) și pe alții barbiereste — parcă ați văzut barbier să nu se barbierască? — rupe o groază de ghetete din sat până la gară. Păcat de ghetete, căci de-ar fi pantofar și le-ar repara, dar așa rămâne și cu ghetetele rupte și cu barba... nerasă.

Comiăuș

Comerciantul român, cu nevastă nemțoaică, cel care se ocupă de cereale stricate, a invitat, zilele trecute la el pe un român, cu care zicea că-i prieten. Comerciantul, a oferit invitatului său beaură, însă nu curată ci amestecată cu toate porcăriile posibile și imposibile, numai și numai să-l poată amete bine. I-a și reușit dar nu s'a rezumat la atâta, ci cu concursul altora ce-și zic domni — pfui! și Doamne ferește! — au început să-și bată joc de el. Intre cei ce și-au bătut joc se afla și un cunoscut expert în a falsifica iscăliturile pe biletele de vite și care mai zice că e și cantor. Vai de capul lor. Că și-au bătut joc nu-i nimic, numai acum să se țină bine, că deacum urmează ce-i mai frumos.

Citiți Bravo!

Despre loterie și... câștiguri

— Decât câștiguri mari și puține, mai bine puține și mai multe —

Este știut că roata norocului se învârtă așa, cum norocul o învârtă. Posezi un loz, ai șansa de a te face dela o zi la alta, un fericit milionar. Dar numai tu și câțiva alții — puțini — căci ceilalți pot... fluera a pagubă...

Loteria Statului prevede în planul său mai multe milioane întregi de câștiguri și fiindcă știm cât de mic norocul unui singur bilet, — numai speranța e mare, — am consultat pe mai mulți prieteni „cu șansă” și le-am cerut să ne spună părerile asupra sistemului de tragere actual. Toți au fost și sunt contra sistemului de acum, unii preferând sistemul precedent, iar alții fiind pentru un sistem cu totul nou, din care să fie omise câștigurile mari.

Din anchetele noastre asupra acestei chestiuni, s'a cristalizat un sistem de tragere și de repartizare a câștigurilor loteriei, cu totul aparte de sistemele de până acum. Sistemul nostru îl redăm mai jos:

Noul sistem preconizează tragerea fiecărui număr în parte, cu omiterea acordării de câștiguri unei serii întregi de numere cum se face azi la câștigurile mici. În locul câștigurilor de milioane întregi, să se dea, în general, câștiguri mici, dela 100 (sau dela cost biletului întreg + 10% impozit) până la maximum 100.000 lei; costul biletului să se reducă, spre a-l face accesibil în straturile sociale de jos și mai cu seamă printre țărani. Prin acest nou sistem, chiar dacă tragerile ar ținea mai multe zile, 1. se mărește șansa jucătorului cu un singur loz, 2. o persoană va putea cumpăra — lozul fiind mai eficient — mai multe lozuri, 3. Statul fără să piardă nimic, va face și o operă de bine social venind indirect în ajutorul cetățenilor săi egal de săraci și lipsiți de bani, 4. mărindu-se șansa de câștig și având și un scop de binefacere socială, loteria Statului va avea un scop moral, căci în loc de a face

un singur milionar pe banii celorlalți, va putea ajuta cu câte 10.000—50.000 o serie de aproape 20 oameni, cari vor mulțumi și Țării și Loteriei, norocul binevenit în casa lor săracă.

Ceiace e de subliniat, că lozurile neluând mai scumpe de 100 lei, țărănimea română, azi extrem de săracă, va putea participa și ea la joc, să-și încerce norocul, care desigur nu va ezita să bată și la porțile țărănești, aducându-le pe banii câștigați câte o vacuță cu lapte, câte o grapă nouă, un plug de fier, un acoperiș nou la casă. Credem că e mai echitabil astfel, decât de a da unei persoane totul, iar altora nimic, sau de a rămâne toate câștigurile mari băncilor cari nu pot vinde lozurile din cauza sistemului actual și a costului lor mare.

Minis

Duminică era să aibe loc sfîntirea școlii nou clădită. Dar n'a avut loc, pentru că primarul — cine mi-s eu? — a voit pînă și simplu să-și figureze numele pe tabla de marmură ce urma să se așeze pe un perete al școlii, alături de al altor personalități. S'a prins însă de veste la timp de intenția primarului, tabla a fost luată jos, expediată la Arad pentru ștergerea numelui dlui primar — cine mi-s eu? — iar sfîntirea amânată. Vezi dom'le primar ce făcuși? Lipsiși copii de școală și te făcuși și de rușine. Dar ia ascultă, Duminică, când ai stat toată ziua în casă, n'ai tras o probă de plîns așa de rușine și de ciudă?

Indiscutabil

Un avion cu un pilot și-un observator se rătăcise. La un moment dat observatorul exclamă:

— Suntem de-asupra Scoției!
— De unde știi?
— O cucoană cârpește un... olla-gum...

Coiful vameșilor

La începutul campaniei duse de noi contra activității vameșilor, șeful serviciului financiar s'a fost aprins amenințând cu anchetă contra autorilor campaniei. De ce, ea ușor spus, când se știe că printre vameși are nepoți, cari la rîndul lor au datorii de plătit, fie la particulari, fie la bănci. Acum, după ce vameșii au fost mutați, șeful serviciului financiar tace, pentru că protejații săi au fost mutați tot la vameși bune unde-și pot face mezdrele ca și acolo de unde au plecat. Cine să-i controleze? Șeful biroului vamal? E cumnat cu șeful serviciului financiar. Controlorul? Ce poate face el dacă e pus între ciocan și nicovală?

Dar ne vom îngriji noi ca primăria să nu mai fie păgubită de acești vameși „conștiincioși.”

Șofronea

Primăria comunei Șofronea publică concurs pentru ocuparea postului de primar și licitație pentru furnizarea unei duzini de mătur pentru a mătura vechiul consiliu comunal. Avertizăm pe postulanți, că numai aceia vor putea candida care vor frecventa biserica în toate sărbătorile naționale, nu ca unul care a fost odată primar.

Slătineanu, vino urgent să scrie unde ești!

Chișineu-Criș

— În curînd se va deschide nouă școală de dans, a cărei maestru vor fi Bujorel și Felix Columbacu. Fetele cari vor să rămână fără pantaloni și picioare, sunt rugate a se înscrie...

— Măriuța și Subțirica, sunt sugerate pentru ca impiegatul „Drugă-lău” nu mai dă pe aici, de și-l așteaptă mereu, curate și spalate, după cum ne spune conducătorul vizitatorilor la baia publică din sat.

— Este vorba să apară din nou gazeta „Sentinela”. Cineva rău de gură, a spus: Mulțumim frumos de așa „Sentinelă” care'n timp ploios își părăsește postul!...

...Și cam are dreptate!...

„Unire'n cugete și 'n simțiri...”

0 poveste cu ciocane și cuie

(Urmare din N-rul trecut)

Pe când să se citească și să se aprobe „moțiunea” și „comunicatul”, un vacarm, ce veni dela intrare, lovi urechile congresiștilor. O pioneză din apropiere, sări înainte tot într'un picior și anunță înspăimîntată: — un topor!

Rîndurile din sală își perdură de acum orice ordine. Larma se îmbăcsi repede să ieie locul comemorabilei tăceri de adineauri. Lui Cui Scoabă, președintele, îi ofili orice autoritate. Cuișoarele mai timide de cât oricînd, năvăliră la ferestre, sparseră geamurile și se 'mbulziră, care de care să fie 'ntâi să sară afară. Statul major își lepădă toate însemnele distinctive, iar secretarul Cărligel își luă scriptele și le aruncă în gura focului tremurînd ca un viezure.

— ... Tui mama care vă făcu, — tună din ușă toporul, — apu' d'ăștia-mi sunterăți?!... 'aidem cu „tății” la „cîrcă”!! și lovi în dreapta și stînga lăînd cu o lovitură o hodorogă de cîrlig pe dușumea. În cele trei ferestre se sardelau cuișoare,

pioneze, cîrlige, scoabe mici și mari — ba, cei cari le ajutau să sară cât mai repede, erau sulele și pilele cari își schimbaseră macazul propriei lor convingeri și în ortăcie cu toporul îi împungeau și îi pileau pe cei cari le stăteau în față. Ba, după ce deteră de veste, mai veniră și ciocanele din sat și pîndeau sub gardul din preajma casei, ca atunci când apărură și statul major, cu Cui Scoabă în frunte, încercuit de garda celor mai curajoși, să se întindă o mamă de bătaie, soră cu moartea, — ciocan pe cui, cui pe ciocan, ciocan pe cîrlig, cîrlig pe sulă, sulă pe scoabă, scoabă pe sulă, sulă pe pilă, pilă pe ciocan, — o bătaie între toți, cu toți, de care numai între oameni se mai pomenește. Și se luau de gât și se tăvăleau și-și semănau maselele și evacuările spaimei. Potcoava-pîndară, călare pe gard făcu, acușea, pe arbitru acestui match formidabil fluierînd din frunză. Cuele mai mici ca să se scape de bătaia ciocanelor mari, se voiau căfărate de gard, de pomi, de acoperișul casei, dar degeaba, nu

se puteau, căci cădeau, mereu cădeau: le lipsea o lovitură de ciocan ca să le fixeze pe locul dorit. Ciocanele mari erau însă angajate în războiul cu cuiele mari, ca într'unul dela Thermophylie... Ciocanele mici, izbeau și ele, cu predilecție în cuiele mici...

— Ei, vedeți că fără noi cădeți de pe gard și de oriunde... concluse un ciocănel spre a convinge un cuișor căzut în genunchi la picioarele lui și care-i implora grațierea.

Cui Scoabă, care se ținu bine în lupă, ca un Miltiade, văzînd marile pierderi ale confrăților, ceru și obținu pacea. De bucurie, încetară și vălcările rîniților, și, care schiop, care 'ncărnit, ruga pe câte-un ciocan sau ciocănel, acum pașnici, să-i îndrepte. Și, d'atîta animație și tovarășie, amîndouă taberele, convinse că pricina nemulțumirii și a certe sunt pilele și sulele, tăbărîră asupra acestora și, nimic, numai să le omoare, dacă de fire mai prudente, sulele și pilele n'ar fi recunoscut și acceptat de 'ndată supremația adversarilor și nu s'ar fi predat înainte de a fi simțit fiorul Edenului...

Iar după ce se răsfirară și ultimii nori ai vrăjmașiei și apărură și luna somnolentă, beligeranții aflară de

bine a descinde la birtul „Cuiul și Ciocanul” pentru a se cinsti și, unde precum scrie în hrisoavele cronicarilor, beaură ai noștri, nu cu pînă ci cu ocaua, de se 'mbătară „cui d'atîta „pileală”...

„Deacum — așa se scria în „moțiunea” nouă, comună, — noi ciocane și cuie, trăind în frățietate vor avea grijă că și dacă vom mai izbăvi capul cuielor, să nu doară și d'acea de-acum tot ce vom construi case, garduri etc., să fie din material moale ca de brînză și de clis și să fim buni laolaltă ca pita, căci nici cuie fără ciocan, nici ciocan fără cuie nu-și vor putea face rosturile decât cu puteri unite și tovarășie și cu pila și cu sulă. (ss) Cui Scoabă, (ss) Ciocănel Băroștu.

— Huraaa!... fu semnul entuziasmului de aprobare a celor prezenți.

— ... aaască!! aprobau și cei beți „cui” și cei cari se mai „pileau”. Și adoptară în unanimitate de mare comun, cu acest comemorabil eveniment, marșul cuielor, pe care-l cântă răzleții de pe sub mese și pe mese, cu capul plin, că ci-că „Pe uilița armenească, trece-o șatî țigănească...”

Cara-Gia

Calendar munden

SÂMBĂTĂ, 25 Ianuarie, orele 18, în sala mare dela *Crucea Albă*: CEAIUL DANSANT al REUNIUNII FEMEILOR ROMÂNE UNITE.

SÂMBĂTĂ, 1 Februarie, orele 21, în saloanele *Cercului Militar*, SERATA DANSANTĂ a REG. 93 INF. "CLOȘCA".

DUMINECĂ, 2 Februarie, în saloanele *Prefecturii județului*: BALUL REUNIUNII FEMEILOR ROMÂNE.

Calendar teatral

SÂMBĂTĂ, 25 Ianuarie, orele 9 seara, la *Teatrul Comunal*: Turneul „*Teatrului Vesel din București*”, cu OTTO ELEFANTUL.

Duminecă, 2 Februarie, ora 9 seara, Turneul „*Teatrului Regina Maria*” reprezintă piesa: NUNTA de ARGINT.

Bilete la Diecezană.

Penru Monumentul Unirii

Vineri, 24 Ianuarie, ora 5, la Palatul Cultural, va avea loc a IV-a tur sezoare culturală în favorul fondului pentru „Monumentul Unirii”. Va conferența d. Grigore Trancu- ca Iași. Programul va fi completat sâr de Corul Teologilor, o echipă a elevilor dela Liceul Ghiba Birta și Orchestra Politei.

Bilete la Diecezană.

Ei drăcie!...

La înființarea aeroportului, primăria s'a angajat că va plăti, până la 1 Aprilie 1936, trei funcționari necesari aeroportului. Primăria i-a și plătit până la 1 Septembrie 1935. De atunci încoace, bieții oameni de ir- dau mai văzut un han. Cică nu sunt fonduri. Dar în timp ce pentru sper- surul Kiss se găsește 15.000 lei, pentru uga ei nu se găsește nici un mijloc de-a-i plăti, încât bieții oameni trebuie să ceară parale de acasă ca să nu moară de foame.

Unde-i moralitatea? Dar echitate?

Scurt circuit

În casa unei tinere și nostime văduve, a avut loc mai săptămâna trecută un scurt circuit. A doua zi dimineața telefonează la uzina electrică:

— Vă rog să-mi trimiteți un monteur priceput că toată noaptea m'am chinuit c'o lumânare... Am avut scurt circuit!...

Ceartă conjugală

În selectul club „Lloyd”, s'a întâmplat o ceartă într-o familie din „lumea bună”. Doamna, anume, a considerat de puțini banii pe cari soțul îi pune la dispoziție pentru întreținerea casei, pentru bucatărie.

— Mi-a trebuit mie căsătorie?... Dacă nu mă căsătoream, ce admirabil puteam trăi din salariul tău!

Mare mirare

Un ziar anunță: Banditul Grosz a a avut și'n Arad o sucursală, dar n'a putut face nimic cu ea...

... Mare mirare!... Or fi arădani mai șmecheri ca el?

Restaurantul AUER

Abonamente la prânz și seara, cu prețul cel mai redus!

Marți: Papricaș de pui, cocă.

Joi: Spinare de iepure cu gogoloși.

Vineri: Ciorbă de pește din pește viu de Mureș.

Mă fraților are rumănu gila Buceni o voarbă isie ca șinie ară cu domni grapă cu fundu, că io aș fi zis altelei da domnu derector nu mo lăsat să ierlați Apu așe am pșit noi tătă țara rumănea că cu domni care fac politică și care or făcut protecție lu Gros ala Cagero șio furat alăcea milioane gi nu le poși număra pă tăce gegecele gila zășie oaumeni strânși grămadă. Apu asta vine cam așe că noi țaranii talpa țării cum să zășie aliegem geputați și ablegați ca să facă policica și să nie fie mai binie. Am arat agică cu ii. Noa dară ei în loc să nie facă binie sapucă gi blăstă mășii cu Gros și cu alșii care fură gin averea țării. Apu șe fură făt noi trebe să plăcim cu darea cu duhanu șiel scump, cu răpielșurile ge sor scumpi și ele și cu alcile. Așe dară cum zise arvocatul Sabin gin Buceni, în loc să nie fie mai binie nie mere făt mai rău până odată nio fi așe ge rău ca atunși când ceai punie săi grăpi holda cu fundu după șeai sămănat. Că nie mere rău mai este o hibă cum spunia în redafție un precin gialu domnu dereftor Precinu lu domnu dereftor lo întrebat că gi șei rău în lume. Apu domnu dereftor o zis săi spună că el nare vrieme să răspundă la ghtșitori. Șialunșia precenul lu domnu dereftor o zis că benzina ge vină Noa o zis domnu dereftor, gi șe benzina. Ge așeia o răspuns precinul că ge când tăce cărușale și motoarale is mănace cu benzina făt boii, măgarii și cali sor apucat să facă policică.

Noa vegeți șie lucruri faine vă scriem noi aiși în „Bărava” și voi niși nu hăiți să nie trămicești abolia entu. Apu să șeiți că dacă nu trămicești mă duc în țara angliușului și mă fac aclo împărat că împăratu lor lumna o murit.

Al voslu
Iuân Nojță

»Uzina Electrică« din Nădlac condusă de streini!

— De ce nu se angajează un român?

Despre Uzina Electrică din Nădlac, revista noastră s'a ocupat în câteva numere anterioare, grătând cum și de cine, este condusă această uzină. Au trecut de atunci câteva luni, timp în care s'au făcut puține schimbări la această uzină. Schimbările aceste însă n'au avut darul să schimbe întru nimic vechile „obiceiuri” cari erau acolo, ci din contră, populația comunei a început să fie din ce în ce mai intrigată de faptul că streinii, în loc să fie înlocuiți cu români, sunt menținuți și pe mai departe la conducerea acestei uzini. Se știe că fostul director a fost înlocuit, dar în loc să fie numit un român, a fost numit tot un minoritar, care pe lângă alte cusururi, are și pe acela că n'are nici măcar pregătirea ce a avut-o fostul director. Actualul conducător este Drassil, care înainte era simplu electrician. Din informațiile noastre rezultă că

acest individ este jidan creștinat. Nu știm ce motive au determinat familia domnului notar public Grozda din Pecica, care deține majoritatea acțiilor dela uzină, ea să accepte pe acest individ în birou, preferându-l unui român, care, pe lângă că era român, mai era și versat în chestiuni de aceste. Motivul invocat, că adică a redus... personalul este oare cum, nu prea potrivit. Și să vedeți de ce, în timp ce românului i se spune că „... n'am post, dar te voiu avea în vedere”, la nevoie, — se angajează un minoritar! Și, mai este ceva: de ce pentru români se sistează, respective se reduc posturile, iar pentru streini se... creiază? Țim putea avea răspunsul? Ne oprim azi aici, pentru a continua în numerile viitoare să desvăluim alte laturi ale acestui „caz”.

Radu.

ASOCIAȚIA SPORTIVĂ ROMÂNĂ „GLORIA” ARAD

No. 9-936.

Publicație de licitație

La data de 27 crt. ora 16, va avea loc pe arena Gloria licitația pentru darea în chirie pe timp de 2 ani a buffet-ului.

Caetul de sarcini se poate vedea la Fabrica de gaz, între orele 8 și 14. Arad, la 21 Ianuarie 1936.

Președinte,
Ing. Tripa

Secretar general,
Indescifrabil

Explicația

În noaptea de Marți spre Miercuri, contrar tuturor știrilor, cafeneaua „Palace” a fost deschisă tot timpul.

...Dar nu pentru că ar fi avut clienți, ci pentru că... s'a făcut curățenie generală...

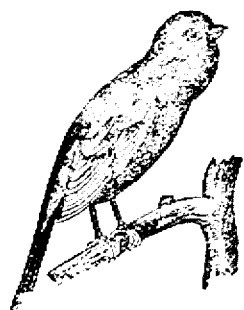
Bilanțul

Este epoca în care băncile și întreprinderile își publică bilanțurile. Oare, acum în legătură cu asta, se va putea constata, care dintre cinematografele cartelate stau mai bine? Răspundem printr-o anecdotă:

Două copii stau de vorbă:

— Tatăl meu este mai bogat decât tatăl tău...

— Pe dracu, — răspunse celălalt, — atunci tu calculezi la averea lui tatăl tău și banii cu cari tatăl meu îi datorează...

Canarul cântă că...

... La concertul dat de Muștescu—Dâmbovița românii arădani au luat parte într'un număr foarte mic, pe când dacă era vorba de concertul vre-unui minoritar, ar fi fost acolo toți!

... Pe lângă fiecare ceașcă de cafea servită, după prânz la cafeneaua „Dacia” se anexează o carte de vizită prin care domni sunt invitați să poștească în sala de joc deoarece începe jocul de după masă!

... Pe lichidarea Industriei de Vată din Arad, ziarele minoritare din Arad și Timișoara, se vor lua de cap!

... În urma reportajului de săptămâna trecută, despre Willy-bar, membrii societății bune, au început să-l frecventeze.

Explicația...

Este curios, că după fiecare scandal politic sau economic din București, dispăre câte-un politician de pe firmamentul vieții politice. Explicația o avem, povestind următoarea anecdotă:

Într-o comună mică s'a făcut recensământul. Comisiunea de recensământ a constatat cu stupeoare că populația este aceeași ca și cu 10 ani în urmă.

— Spune domnule primar — se adresează un membru al comisiei cum se face că în satul acesta populația nu se sporește?

— Se sporește, cum să nu se sporească — răspunse primarul — dar lucrul stă așa: de câte ori se naște un copil, de atâtea ori dispăre din sat câte un flăcău...

Paza bună...

Stăpânul casei, în lipsa soției se adresează frumoasei cameriste nou angajată:

— Și, spune, îți plac copii?

— De plăcut îmi plac, dar tot mai bine ar fi dacă domnul ar avea un pic de grijă... — răspunse camerista, bănuind unde țintește domnul.

Întrebare și... efect

S'a întâmplat. Garantăm. Băiețușul unui avocat, întreabă pe tatăl său:

— De ce fiecare Duminecă e scrisă cu roșu în calendar?

— De acela pentru că șase zile trebuie să lucrăm, iar într'a șaptea trebuie să ne odihnim. Și Dumineca e ziua a șaptea.

— Și atunci toată lumea se odihnește Duminecă?

— Da sigur. Și eu și mămica și tu și bunica...

— Vai ce bine-i! Atunci mă lași să dorm Duminecă în patul vostru?

Med. Univ.

Dr. Tămaș Mihail
medic dentist și boli de gură

Cons.: 9—12, 3—6.

Arad, str. Eminescu 10.
etaj I, ușa No. 5.

Rifcă din Dudești, fenomen spaniol

Pușini, chiar dintre cei cari practică mișcarea coregrafică prin sălile de reuniuni ale sezonului, vor fi dispuși să admită că înainte de a fi un pretext de punere în contact a două trupuri ce se caută, dansul este o înaltă formă de expresie a sufletului omenesc, care, își verifică în arta lui, aceeași niziunță spre frumos ca și în celelalte domenii ale estelice.

Iar cei cari ar căuta să confrunte un atare adevăr pe ritmul orgastic al dansatoarei care chema libidinos pe amatori sub pretextul unei exhibiții de artă, la o cafenea din localitate, acum câteva zile, vor rămâne de-a dreptul stupefiați, de concursul pe care l'au dat pe neașteptate spre a se consuma un ultragiul grosolan al pudorii elementare și al bunului simț.

Esle drept că indignarea noastră a fost temperată numai de cât prin intervenția unor raționamente foarte ascuțite și imbatabile. Ni se spunea anume că aci e vorba doar de un negoț, al unui cafegiu, într'un local public, și așa mai departe. Comandamente practice cari sunt, se știe, necruțătoare.

Totuși, dreptul de a ne împotrivi unor atari exhibiții nu ni-l poate lua nimeni: și el este al multor oameni de bun simț cari au plecat cel puțin nedumeriți dela un spectacol al urâtului, care s'a consumat — s'o spunem pe șoptite — cu îngăduință, și în asistența celor cari au datorat să protejeze bunele moravuri, dacă nu și bunul simț.

Bineînțeles, spectacolul s'a consumat — consumat cu adevărat — și nu vrem să îndreptăm nimic din moravurile nici din pretențiile de gust ale vremii noastre.

Il știe

Domnul — ai să nu-i spunem numele — e în conferință intimă cu soția asupra modei:

— Și spune, peste 10 ani cum va fi moda? Rochii lungi sau scurte?...

— Nu mai pomeni de asta... Cum te cunosc eu, peste 10 ani nu te vor mai interesa femeile nici dacă vor umbla... goale!...

El vrea s'o taie

Unul dintre amicii noștri (nu-i nici Nae Gurărea nici Prâslea) făcea o curte turbată unei fete.

— Eu sunt ca o carte deschisă — îi zise fata într-o zi — trebuie să mă ști citi...

— Da? Atunci nu te iau de nevastă...

— De ce?

— Pentru că eu citesc numai cărțile pe cari mi le tai singur...

stre. Rifcă din Dudești, care a trecut pe aci drept o atracțiune mondială, de sânge spaniol, nu-i vinovat de toate acestea... Există un singur vinovat în numele căruia se petrec astfel de exhibiții, un vinovat în favorul căruia pleacă aci.

Acest mare vinovat, și în același timp un ultragiul este dansul. Dansul căruia dela anticii lui Lucian, și până la Sergie Lifar, practicianul Operei Franceze și teoreticianul contemporan a unei dândiri subtile despre coreografie ca expresie, de înaltă semnificație, a vieții, i-se închină frumoase strădanii și mii de calomnii.

La acest dans, devoție erotică, expresie de viață, și formă de gând pur, ne-am trimis compasiunea în seara în care concețea noastră își masacră oribil conformația șoldurilor, în deraderea elementarelor cerințe ale genului.

Căci dansul nu a meritat acest ultragiul, iar noi, acea — păcăleală.

P. X.

Advocat—garderobier

În săptămâna trecută s'a desbătut în fața Tribunalului Arad procesul intentat împotriva dl. ing. Șapira și ing. Hugo pentru crimă prin imprudență. Un lucrător a îndoit greșit o conductă atingând-o de-un fir electric.

La desbatere a fost interogată întâi — de către d. președinte Jenică Popescu — d. Segal.

— Câți ani, ce ocupație etc...

Ce religie?

— Mozaică.

A venit apoi rândul d-lui Șapira:

— Câți ani, profesiunea, starea civilă etc. etc...

Despre religie... nimic. Probabil o știa d. Jenică.

În sfârșit s'a dat sentința. D-lui ing. Șapira i s'au cerut doar despăgubiri în drept civil. D. Segălică a fost condamnat la 5000 lei amendă și-o lună pensie completă (inclusiv uniformă și garda care să-l apere de câini și răufăcători) pe timp de-o lună, în sarcina statului.

Avocatul Aștrei a fost — cum se și cuvenea în România — d. dr. Kell a cărui contribuție a fost exact cât a unui garderobier de club: deși n'a scos o vorbă tot timpul, la sfârșitul reprezentației a ținut — cu multă aptitudine (n'a fost niciodată garderobier?) — paltonul șefului său d. ing. Șapira...

Ce onorar a luat d. dr. Kell.

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI ARAD

Publicațiune

Se aduce la cunoștința celor interesați, că Primăria Municipiului Arad,

în ziua de 10 Februarie 1936, ora 11 a. m.

va ține în biroul Serviciului Economic, camera Nr. 59, a doua licitațiune publică, cu oferte închise și sigilate, pentru furnizarea alor

6.000 (șasemii) kgr. ulei pentru motoare cal. I-a tip B. (mediu iarnă-vară);

6.000 (șasemii) kgr. ulei pentru motoare tip Regal 000;

1.000 (unamie) kgr. ulei de cilindru valvolină cal. I-a,

pe seama autobuzelor Municipiului Arad.

Licitațiunea se va ține în conformitate cu art. 88—110 din legea contabilității publice și potrivit normelor de licitații în vigoare.

Ofertanții cari vor participa la licitațiune vor depune odată cu oferte (care se va înainta în dublu exemplar) și garanția provizorie de 5% din valoarea ofertei, în numerar, ori efecte garantate de Stat, iar oferta se va face numai în baza caetului de sarcini tip O. R. N. Nr. E-25, care poate fi văzut în camera Nr. 59 a Primăriei Municipiului, în fiecare zi de lucru.

Arad, la 21 Ianuarie 1936.

Primăria Municipiului Arad

Nr. 33.369/1935.

Ai auzit că...?

...Cele scrise în numărul din 10 Ianuarie se refereau la baciul Petru Haiduc din Gurahonț și acum știe că de ce a ajuns la ioaie?

...La Ineu, toți trăiesc în bună înțelegere, că nu se mai face nici o intrăgă, nimeni nu vorbește pe altul de rău... doar așa din când în când câte-o mică ceartă?

...La Buteni, mai sunt de vânzare două lanțuri de pământ din banii cărora se va acoperi o casă din... Brad?

...Românul ăla slăbuț și pantofar din Gurahonț, vrea să se însoare? (Probabil d'aceia e așa serios!)

Nădlac

— CINEMA. În curând marele film: „Maimuțoiul“. — Rolul principal este deținut de celebra noastră „vedetă“ **Iosca Kohn**.

— Un „domnișor“ — ce se crede simpatic — după informațiile ce le avem primește dela o doamnă — așa mai bătrână, — frumușica sumă de 500 Lei pentru că-i pune 'n mișcare... motorul.

... Noa, că a eșit cuiul din sac! Ne miram noi de unde are el bani să se „înțelească“ așa elegant. — Dă-i 'nainte, că dai bine!

— **Popa Niculaie**, mai nou, s'a lăsat de cunoscutele-i plimbări în jurul marelui hotel „Doșnik“. — Acum — după datele ce le avem — vrea să adune bani pentru a putea repara zidul sf. Biserici. — Apropo, părințele! Cum stăm cu chestia lui **Szűcs**-lemnaru? Cum se face că deși nu s'a reparat anul acesta nimic la Biserică, totuși bugetul, atât la cheliu cât și la venite, este aceeași sumă? Fie-ne permis să întrebăm. —

— De ce becurile electrice de pe străzi luminează așa de prost — par' că ar fi „șterțuri“ nu becuri? —

— Este adevărat că moara „Zsófia“ are un stock de 135 vagoane grâu și un cont curent la bancă, de 10 milioane? Dacă da, de ce nu vrea să fie moară comercială? Vrea să peardă statul??? —

Sântana

Oricât ți-ai răci gura întrebând pe primarul și notarul din Sântana, de ce ține ca funcționari la primărie, pe jidani Eibenschutz — tatăl și fiul — nu vei primi nici un răspuns. Și nu vei primi nici un răspuns nici dacă-i vei întreba de ce nu vreau să vorbească românește când în birouri intră vre-un român de-al nostru cu subă'n spate și opinci în picioare... Și noi cari aveam naivitate să credem că toți funcționarii de stat și comunali trebuie să cunoască, în vorbă și scris limba românească!... Ne căim acum!

Bravo!

apare în fiecare Sâmbătă

Abonamente:

pentru oraș: 150 lei anual
pentru județ: 120 lei anual
pentru instituții și întreprinderi, 1000 lei anual.

Abonamentele se plătesc înainte!

Director:

SIMION MICLEA

Redacția și administrația:

Arad, strada Alexandri No. 8.

ZWACK Fabrică de Lichior,
Rom și Cognac S. A. Arad
STRADA MIRCEA STANESCU No. 1—3.

Renumitul **UNICUM** și toate produsele fabricii **ZWACK** se găsesc de vânzare la toate magazinele bune de coloniale și delicatose.